

Képes Európa, 1992. december 11.

Jozsó elmélyülten kapcsolgatja a tévé csatornáit, s a lábainál ott hever hűsége őrzője, Black, az öreg bokszer. A család másik kuttyja. Panda, a gordon szetter pedig velünk ismerkedik, miközben kávékat kavargatjuk. Judit asszony kitűnő kolumbiai kávéval kínál meg, melyet a színház bogotai vendégháza — A száz év magány bemutatása — alkalmával vett.

Vendégségben vagyunk dr. Horváth Balázs tárca nélküli miniszternél.

- Miniszter úr, engedje meg, hogy gratuláljak ötvenedik születésnapjához, és fogadja el ezt az üveg pezsgőt!

Nagyon szépen köszönöm. Megleptek.

Volt itthon családi megemlékezés is?

Az idén úgy alakult, hogy csak ikertestvéremmel, Györggyel ünnepeltünk együtt. Máskor nagy társaság jön össze. A két legnagyobb családi ünnepünkön, karácsonykor és húsvétkor néha negyvenen-ötvenen is egybegyűlünk.

Egy egész nemzetség?

Hagyomány a családban a sok gyerek. Édesapámék tizenhatan voltak testvérek.

És önök?

Hatan vagyunk testvérek, négy nővérünk van. Szüleim sajnos már nem élnek. Édesapám katonatiszt volt, a két világháború között jegyzősködött, majd reaktiválták, amiért 1945 után internálással büntették. Később még kompresszorkezelő szakmunkás is lehetett. Édesanyám háztartásbeli maradt, és ő volt a családban a fő összetartó erő. Mindannyian tanultunk. Volt idő, amikor három nővérem járt a szegedi egyetemre, egy középiskolába, mi pedig általánosba.

Milyen útravalót kapott iskoláitól?

Az almádi általánosban volt egy olyan történelemtanárunk, akiről később azt írtam, sajnos, már halálakor, a nekrológban, hogy csempészárut hozott az iskolába: az emberi tisztességet, a nemzeti elkötelezettséget. Középiskolai osztályfőnökünk, Jahn László is remek ember, a példaképemnek tekintem. Jó szellemben nevelt bennünket, nem tudott ránk hatni a rendszer, még a KISZ se nagyon működött az osztályban. Az egyetemre emiatt elég nehezen kerültünk be. Annak ellenére, hogy én tanulmányi versenyt is nyertem, mégis csak előfelvételi lettem.

Mindig irigyeltem a balatoni gyerekeket. Hogyan zajlott egy almádi fiú élete?

Naponta vonattal jártunk át a füredi gimnáziumba, de télen, ha beállt a Balaton, nem egy alkalommal korcsolyával jöttünk haza. Nyáron pedig dolgoztunk egy hónapot, s utána a vízen éltünk: vitorláztunk, túráztunk, a szezon végére feketére sültünk.

A balatoni nyártól elválaszthatatlan a „csajozás” is...

Valóban, nagyon jó életünk volt. Szép hajóm volt a klubban, s tagadhatatlan, hogy minden lánynak imponált egy szép vitorlás, a csobogó víz, a halk zeneszó.

Nyáron, kora hajnalban egészen csodálatos a Balaton. A part és a víz közötti hőmérséklet-különbség miatt enyhe szél, a briz fúj a part felől, borzolja a víz felszínét.

Aztán, mintha fellőnék a napot az égre, hihetetlen erővel kezd sütni. György Imre így írja le ezt a hangulatot:

„Ma reggel, mint a sűrű láva, / Felforrt a víz felett a pára, / Csengett a víz, a zöld üveg...”

Ilyen fogékony a művészetek iránt? Mondhatni lírai alkat?

Nem tudom, hogy lírai alkat vagyok-e, de az egész család humán érdeklődésű. Feleségem, Meszléry Judit pedig színésznő, a Szolnoki Szigligeti Színház tagja.

Talán nem véletlen, hogy épp színésznőt választott élete párjául...

Karambolos ügyfelem volt, engem keresett föl, így ismerkedtünk meg és házasodtunk össze. Gyermekei?

Két lányunk van, 24 és 21 évesek. A pesti szolgálati lakásunkban élünk a kisebbik lányommal és Jozsóval, akit a Pethő Intézetből vettünk magunkhoz tavaly. Fantasztikus kis fickó, bár még nem tud se beszélni, se menni. A feleségem és a lányom viselik a gondját. Engem ritkán lát, és nagyon vár haza: Apus! Apus! - mondja. Reméljük, hogy majd megtanul beszélni és járni is. Jut ideje valami hobbira, mondjuk főzőcskézésre?

Ilyesmire már régóta nincs időm, bár néhány éve, házi használatra, összeállítottunk egy szakácskönyv-kalendáriumot. A különböző dátumokhoz illő étkezési hagyományokat gyűjtöttünk össze, és be is tartottuk ezeket: újévkor lencsét főztünk, hogy sok pénzünk legyen, Márton-apon ludat, és így tovább. És büszkén elmondhatom, sütés-főzés után mindig el is mosogattam!

Sikeres ügyvéd volt Veszprémben. Mi volt a titka, hogy néha kilátástalan ügyekben is kérték a segítségét?

Hamar szakosodtam, és szinte kizárólag gondatlanságból származó ügyekkel foglalkoztam. Az ügyvédi pályának az a különös kapcsolat az alapja, ami az ügyféllel kialakul. A jó ügyvéd felkészültsége alapján, az érzelmeit állandóan kontrollálva, pontosan tudja, mely határig azonosulhat az ügyfelével. Én úgy dolgoztam hogy a rendelkezésre álló adatok alapján megmondtam, szerintem az illető milyen ítéletre számíthat. Ez egyébként teljesen szabálytalan. Ha annál többet kapott, nem fogadtam el honoráriumot. Nem panaszkodhatok, normálisan kerestem.

Mit jelent ma az ön számára Veszprém, a szűkebb közösség?

Elsősorban pihenést és biztonságérzetet. Ott van a hazám, ahol szinte mindenkit ismerek, ahol a hentes ma is felkiált: Hogy van, ügyvéd úr?

Egy jól menő ügyvéd hogyan keveredett bele a politikába?

Mindenki tudta, hogy milyenek a politikai nézeteim. 1987-ben megalapítottam az MDF veszprémi szervezetét. Ezután keresett meg egy, ma már ismert politikus barátom, hogy alakítsam meg az SZDSZ megyei szervezetét. Mondtam, hogy már megalakítottam, egy másikat... Csodálatos időszak volt.

Gondolta volna, hogy miniszterként majd a Parlament ablakából egyensúlyozva fog V betűt mutogatni a tömegnek?

Amikor az első politikai egyeztető tárgyalásra jöttem, azt sem tudtam, hol kell bemenni a Parlamentbe.

A blokád napjai?

Megvan minden elképzelhető dokumentum, s egyszer majd meg fogom írni az általam hitelesnek vélt történetét, sokak örömeire és sokak meglepetésére.

Naplót vezet?

Csak a határidőnaplómban írom fel a történeteket, és néhány jelből álló kód alapján rekonstruálom az eseményeket.

Hogy élte át a váltást, amikor egyszerre országosan ismert személyiséggé vált?

Igyekeztem úgy irányítani az életemet, hogy ugyanolyan maradjak, mint voltam. A közvetlenséggel, a baráti hanggal viszont sokan visszaélnek. Sajnos, sok a

Mikor volt nyeregben Miniszter Úr?

Írta: Adminisztrátor

2010. április 16. péntek -

gyurmaarcú és képlékeny gerincű ember, aki az ajtón kívül mást mond, mint szemtől szembe.

Mostanában mennyi időt tölt a sportpályák környékén?

Szinte semmit, és ez nagyon hiányzik.

Mikor érzett utoljára istállószagot?

Október elején, amikor Nagyvázsonyban a militarybajnokság döntője volt.

Nyeregben is ült?

Nem. Csak a verseny szervezésére, irányítására jutott időm, mivel 1986 óta én vagyok a Nagyvázsonyi Lovasklub elnöke.

ZÉTÉNYI ZOLTÁN

Fotó: Pintér Márta